

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Bohumilem Vašákem ve věci

žalobkyně: Česká kancelář pojistitelů, IČO 70099618
sídlem Milevská 2095/5, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátkou Mgr. Zuzanou Kyovskou
sídlem Novodvorská 994/138, 142 00 Praha 4 - Braník

proti

žalovaným: 1. [celé jméno žalované], [datum narození]
bytem [adresa žalovaného a žalované]
2. [celé jméno žalovaného], [datum narození]
bytem [adresa žalovaného a žalované]

pro zaplacení částky 6 551 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku ve výši 6 551 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 6 551 Kč od 16. 8. 2020 do zaplacení ve výši 8,25 % ročně, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně nahradit žalobci na nákladech řízení částku 10 700 Kč, a to do dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal po žalovaných zaplacení částky 6 551 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že při zjišťování údajů o vozidlech, neexistenci pojištění a povinných osobách vycházel žalobce ze zákonem předepsaného procesu upraveného v § 15 odst.1 až 3 zák.č. 168/1999 Sb. o pojištění

odpovědnosti z provozu vozidla, jímž bylo zjištěno, že motorové vozidlo zn. Opel Meriva 1.7CDTI 16V spz. [anonymizováno], [příjmení]: [anonymizováno] je evidováno v registru silničních vozidel jako provozované, ale v období od 21.8.2019 do 31.12.2019, tedy po dobu 133 dní k němu nebylo sjednáno povinné pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Výše příspěvku se vypočte jako součin počtu nepojištěných dní a výše denní sazby podle druhu vozidla, která je v daném případě na základě § 4 odst.5 výše uvedeného zákona stanovena dle § 2 vyhl. Ministerstva financí č. 5/1999 Sb. částkou 47 Kč, neboť v případě předmětného vozidla se jedná o automobil nad 1350 cm³ a výše příspěvku v tomto případě činí 6 251 Kč za 133 nepojištěných dnů. Žalobce tvrdil, že žalované vyzval k zaplacení dlužné částky před podáním žaloby, avšak bezvýsledně.

2. Žalovaní s žalobou nesouhlasili. Žalovaní uvedli, že uvedené vozidlo v období od 21.8.2019 do 31.12.2019 neprovozovali a neprovozují. Vlastnické právo na svěřenecký fond, tj. vlastníka vozidla, přešlo až dnem 10.9.2019, nikoliv 21.8.2019, jak tvrdí žalobce a nadto s přechodem vlastnického práva stejným dnem, tedy 10.9.2021 bylo vozidlo dáno do provozování třetí osobě, což je ostatně také zapsáno ve velkém technickém průkazu. Provozovatel vozidla, což ale nejsou žalovaní, dle jejich tvrzení, řádně dne 9.9.2019 uzavřel pojištění u České pojišťovny a.s. Dle mínění žalovaných vlastníka předmětného vozidla ani nemůže být provozovatelem vozidla, protože vozidlo nemůže jakkoliv provozovat a tedy ze své právní povahy nemůže se dopustit porušení zákona spočívající v tom, že by provozoval vozidlo na pozemních komunikacích, aniž by bylo k vozidlu uzavřeno pojištění odpovědnosti. Z důvodu technickoprávní vady bylo vozidlo dnem převzetí od předchozího vlastníka převedeno a uskladněno vně prostor ve vlastnictví svěřeneckého fondu a po celou dobu soukromé prostory vlastníka vozidlo neopustilo.

3. Žalobce v reakci na repliku žalovaných uvedl, že dle informací, které získal od Ministerstva dopravy předmětné vozidlo nebylo pro období od 21.8.2019 do 31.12.2019 pojištěno a na základě toho Ministerstvo dopravy žalobci sdělilo konkrétní údaje, mimo jiné o technických či jiných parametrech vozidla a o osobě evidované jako vlastníka a provozovatele vozidla. Tyto údaje byly žalobci sděleny v souladu se zákonem a žalobce nemá důvod pochybovat o jejich správnosti. Veškeré údaje byly žalobci sděleny pouze ve formě zmiňované elektronické datové věty a tyto informace žalobce zpracoval do výzvy a upomínek odeslaných původnímu vlastníkovi vozidla a to společnosti AUTOCENTRUM TOZDA s.r.o. K prokázání vlastnictví k vozidlu, tedy k prokázání pasivní věcné legitimace žalovaných, žalobce zdůraznil, že vlastnictví vozidla bylo již pro rozhodné období převedeno na žalované, o čemž svědčí jako důkaz kupní smlouva z 12.8.2019, kterou žalobce přiložil ke svému vyjádření a z této kupní smlouvy a vyjádření původního vlastníka předmětného vozidla žalobce dovodil, že jeho nárok nevznikl vůči osobě zapsané v registru silničních vozidel, nýbrž přímo vůči žalovaným. Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaných, že vlastnické právo bylo převedeno až 10.9.2019, když z kupní smlouvy, která byla zmíněna shora vyplývá, že k převodu vlastnického práva došlo 12.8.2019. Navíc zdůraznil, že evidence v registru vozidel je evidencí deklaratorní, nikoliv konstitutivní a právní domněnka o vlastnictví a provozování osoby povinné k zaplacení příspěvku podle ustanovení § 4 zákona je vyvratitelná na základě hodnověrných důkazů, které však žalovaní dle žalobce nepředložili.

4. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav. Z výpisu z evidence, z níž žalobce vychází, a která má svůj původ v datech Registru vozidel, bylo zjištěno, že osobní automobil zn. Opel Meriva, [registrační značka] je evidován jako provozovaný, avšak v rozhodném období od 21. 8. 2019 do 31. 12. 2019 nepojištěný, když poslední povinné pojištění odpovědnosti bylo k předmětnému vozidlu uzavřeno s Českou podnikatelskou pojišťovnou, přičemž zaniklo k datu 20. 8. 2019. Bylo na žalovaných, aby prokázali, že předmětný automobil byl buď pojištěn, anebo nebyl vůbec provozován, což však žalovaní nesplnili, protože se k jednání nedostavili a tím se sami zbavili možnosti reagovat na poučení soudu a doplnit důkazy (pokud takové ovšem jsou). Z kupní smlouvy na ojeté vozidlo bylo zjištěno, že mezi prodávajícím Autocentrum Tozda a kupujícím D.V.J. rodinným svěřenským fondem byla uzavřena smlouva,

jejímž předmětem byl převod vlastnického práva k předmětnému vozidlu s tím, že smlouva byla uzavřena 12. 8. 2019. K tomuto datu, dle názoru soudu, přešlo na žalované i vlastnické právo. Výhrada převodu vlastnického práva k jinému, pozdějšímu datu nebyla ve smlouvě sjednána a z ničeho jiného to ani nelze dovodit. Tvrzení žalovaných o tom, že vozidlo provozoval ve skutečnosti 3. subjekt, který je i pojistil, nebylo prokázáno.

5. Podle § 4 zákona č. 168/1999 Sb. vlastník tuzemského vozidla a jeho provozovatel (dále jen "osoba povinná k zaplacení příspěvku") jsou společně a nerozdílně povinni zaplatit Kanceláři příspěvek za každý den porušení povinnosti podle § 1 odst. 2; to neplatí, bylo-li vozidlo odcizeno. Při určení osoby povinné k zaplacení příspěvku se má za to, že a) osoba zapsaná jako vlastník vozidla v registru silničních vozidel je vlastníkem vozidla a b) osoba zapsaná jako provozovatel vozidla v registru silničních vozidel je provozovatelem vozidla. Výše příspěvku se vypočte jako součin počtu dní, kdy byla porušována povinnost podle § 1 odst. 2, a výše denní sazby podle druhu vozidla. Osoba povinná k zaplacení příspěvku je povinna zaplatit Kanceláři náklady spojené s mimosoudním uplatněním práva na příspěvek. Výši denní sazby příspěvku, druhy vozidel pro účely denní sazby příspěvku a výši nákladů Kanceláře spojených s mimosoudním uplatněním práva na příspěvek podle odstavce 4 stanoví Ministerstvo financí vyhláškou. Povinnost zaplatit příspěvek a náklady Kanceláře podle odstavce 4 zaniká, pokud Kancelář do 1 roku ode dne vzniku povinnosti zaplatit příspěvek neodešle osobě povinné k zaplacení příspěvku výzvu k zaplacení příspěvku podle odstavce 7, jde-li o osobu zapsanou jako vlastník či provozovatel vozidla v registru silničních vozidel. V ostatních případech lhůta 1 roku nezačne běžet dříve, než se Kancelář prokazatelně dozví, kdo je vlastníkem či provozovatelem vozidla. Výzva k zaplacení příspěvku musí obsahovat popis důvodů vzniku nároku na příspěvek, vyčíslení výše příspěvku a nákladů Kanceláře, lhůtu ke splnění povinnosti zaplatit příspěvek v trvání nejméně 30 dní ode dne doručení výzvy, poučení adresáta o jeho právech a povinnostech včetně možnosti doložit Kanceláři okolnosti vylučující vznik nároku na příspěvek a poučení o možnosti Kanceláře uplatnit nárok na zaplacení příspěvku a nákladů Kanceláře u soudu. Výše příspěvku byla v daném případě žalobcem požadována správně v souladu s výstupem evidence Registru vozidel. (133 nepojištěných dnů násobeno částkou 47 Kč). Pokud šlo o pasivní legitimaci ve sporu, z úpravy svěřenského fondu (viz § 1448 OZ a násl.) vyplývá, že svěřenský fond nemá právní osobnost, jde o majetkovou strukturu sui generis, která sama nenabývá práva a povinnosti. Povinnými subjekty jsou v daném případě žalovaní coby zakladatelé svěřenského fondu.

6. Žalobce tedy argumentuje zcela správně, když odkazuje na to, že vůči žalovaným postupoval zcela standardně tak, jak mu ukládá zákon, vycházel z evidence, která využívá data ohledně pojištění od pojistitelů a bylo na žalovaných, aby prokázali svá tvrzení (o neprovozování a o tom, že automobil provozoval ve skutečnosti někdo jiný, kterého ani nespécifikovali atd.). Žalovaní však svou neomluvenou neúčastí při druhém jednání soudu nemohli reagovat na poučení soudu, a neunesli tak břemeno důkazní, což nutně musí vést k nepříznivému rozhodnutí ve věci samé.

7. Soud tedy žalobě jako důvodné vyhověl, neboť žalobce svá tvrzení prokázal listinnými důkazy

8. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst.1 o.s.ř. a ve sporu zcela úspěšnému žalobci soud přiznal na náhradu nákladů řízení částku 10 700 Kč, která sestává ze soudního poplatku ve výši 400 Kč a 3 úkonů právní služby (převzetí zastoupení, výzva k plnění se základním skutkovým rozbohem, sepis žaloby dle § 14b adv.tarifu, 3 režijních paušálů po 100 Kč a 21% DPH dle § 137 odst.3 o.s.ř.) a cestovného na trase Praha – Liberec a zpět dle vyčíslení žalobce, které soud shledal být aritmeticky správné, a proto na ně i pro stručnost odkazuje.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné (ustanovení § 202 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu).

Nesplní-li žalovaní povinnosti uložené jim tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Liberec 10. září 2021

Mgr. Bohumil Vašák
samosoudce